

Masia Segarreny

Como cierre y colofón de esta serie, presentamos la gallarda silueta de la Masia Segarreny, visitada en un plácido atardecer de este mes de Noviembre.

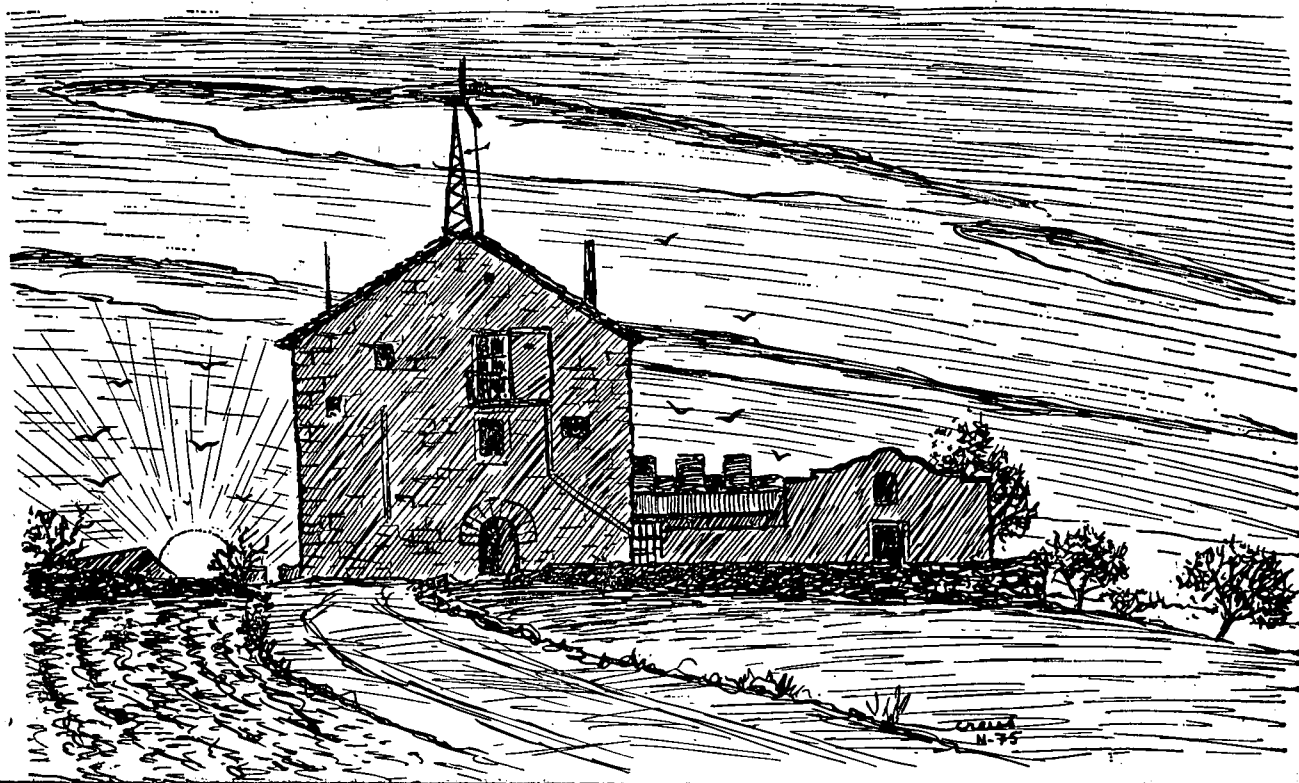
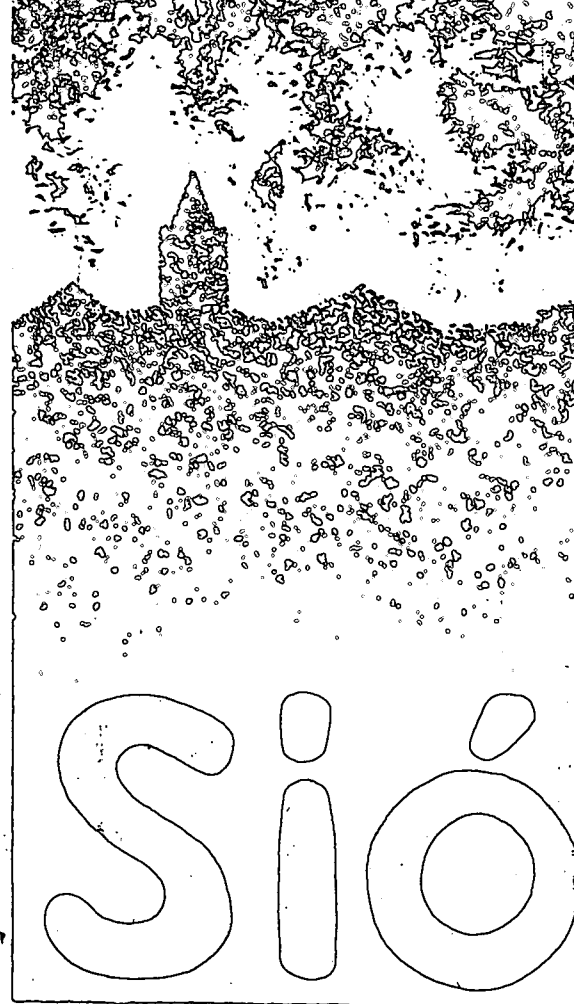
Situada, cerca de Mafet y en sitio bien visible, esta masia se alza elegante dominando todo el paisaje de los contornos. A su lado se apiñan corrales, cochiqueras y grandes cubiertos, que componen un conjunto muy apreciable.

En el portal de la casa figura grabado el año 1897

En el mes de marzo de 1972 iniciamos la presentación de las masias de nuestros alrededores en esta página de Sió. Por ella han desfilado 34 de estas casas de campo, que en su tiempo fueron centros agrícolas y cuna de importantes familias de nuestra región. La vida moderna con los medios de comunicación y la concentración en poblaciones importantes, han hecho que muchas de estas masias quedasen deshabitadas, y no es aventurado predecir para un próximo futuro, el abandono de todas ellas, cosa que sería preferible no ocurriera.

Con la presentación de nuestras masias durante estos tres años y medio creemos haber rendido un sencillo homenaje a estas mansiones que merecen toda nuestra admiración.

Creus

El lector opina...

Sr. Director de SIO:

Des de fa bastants anys els enterraments evolucionen d'una manera extraordinària, hi han hagut canvis en la cerimònia litúrgica i canvis en els costums tradicionals. Darrerament s'han presentat alguns casos en els quals els familiars han renunciat a rebre el condol, per part dels assistents, a la sortida de l'acte religiós.

Són dignes de respecte totes les opinions; però un enterrament és, a la vegada, un acte social i els eventuais participants també es mereixen una atenció. Per aquest motiu suggereixo que quan s'hagi de procedir d'aquella manera, es comuniqui al veïnat mitjançant el cartellet que s'acostuma posar a la porta de l'església. Bastaria la simple nota: "El dol es dona per acomiadat".

Obrant així tots sabriem a què atènyer-nos i s'evitaria la desil·lusió d'aquelles persones que, a la millor fent un sacrifici, acudeixen a l'enterrament confiant que els oferirà l'oportunitat de manifestar el seu condol als familiars del difunt d'una manera visible i personal. Per oferir una missa en sufragi de l'ànima del que ens ha deixat, tots els dies són sants i bons. I per acompanyar en el sentiment als interessats es poden trobar altres ocasions.

Lluís PONS SERRA

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Presidente del Ayuntamiento

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

AVIS ALS SUBSCRIPTORES FORASTERS

Per tots aquells subscriptors de fora vila que encara tenen pendent la subscripció a la nostra revista SIO, abans d'acabar l'any posarem en circulació un reemborsament per l'import de la subscripció al 1975, més les despeses de correu.

Recordem que la manera més pràctica d'abonar la subscripció és fer-ho per mitjà d'algun familiar o amic que resideixi a Agramunt.

Dedicat a la Inés Palou

Val la pena canviar la vida per uns diners? Contesteu-me.

Perquè si és així no val la pena viure. No, no estic filosofant; m'estic preguntant a mi mateixa perquè serveixen els diners.

Una incrèdula rialla tinc a la boca, doncs més d'un dels meus amics i no amics em diran: «Tonta, no saps que això serveix per comprar, per allò de tanto tienes tanto vales?» No creieu que és una ironia? Què és el que val, el diner o la persona? Contesteu-me.

Sento una pena molt gran dintre meu, no sé perquè, no ho puc explicar; però ho intentaré.

Mireu la llista de «sucsesos» de qualsevol diari i hi veureu: Mort per tal... mort per asfíxia... es suïcida fulano de tal... es troben les despulles de... morts, morts i morts. Sí, és clar, em podeu dir: «Es necessari que mori gent, sinó no hi cabriem». Però us heu aturat a pensar les causes que han provocat algunes morts, que són precisament als setanta, setanta-cinc o vuitanta anys?

Voldria escriure uns mots brillants; però no em surten. Solament em surt un silenci profund i greu que podria ser un homenatge a aquesta gent que moren sols i patint, aquest patir que es el camí d'una llarga agonia. Podríem dir que el seu tren no ha arribat a terme, no tenien prou diners per tot el trajecte, han estirat les mans demanant ajuda i no han trobat resposta.

Compreneu un xic la meva tristesa?

JAUMINA

Agraïment

Crec un deure de justícia fer ressaltar que la publicació de la sèrie de Masies que aquest mes finalitza, ha estat possible gràcies a l'estreta col·laboració que he tingut del meu amic Jaume Cots, amb el qual hem visitat una a una totes les Masies publicades.

Gràcies a les seves encertades observacions, a la dedicació que ha tingut en preparar les sortides i als seus suggeriments, he pogut aconseguir els gravats i els escrits que han sortit.

La meua tasca a SIO, sobretot en els dibuixos, té en certa manera la seva recompensa amb el goig que em fa el veure'ls publicats; però la important col·laboració d'en Cots, sempre anònima i per tant més meritòria, mereix que almenys en quedi constància al nostre estimat SIO.

Creus

Els petits detalls són els que donen la gràcia a les coses, la labor de l'ajustador és imprescindible en l'acabat dels estris mecànics i els lubricants possibiliten el correcte funcionament, sense friccions destructives. En la vida social succeeix quelcom semblant, tant o més que les disposicions jurídicament perfectes, és la manera de traduir-les a la pràctica el que complau al ciutadà i el que fa que les accepti de bona gana, ni que per ell representin una relativa molèstia.

Rumiava aquestes consideracions el dia que fela cua a les escales de Ca la Vila per efectuar la renovació del Document Nacional d'Identitat. La contemplació d'aquell espectacle em va fer venir a la memòria que durant la guerra, a l'estiu del 1938, vaig passar bastantes tardes a la Plaça esperant torn per recollir el vale del pa. Es veritat que aleshores la cua arribava, algun dia, fins al carrer de Sant Joan i ara no va sortir de Ca la Vila. Però ni que sigui amb aquesta diferència penso que, entre tots, hauríem de fer els possibles perquè un tràmit rutinari com és la renovació del Carnet, no ens hagués de fer recordar uns fets que ja han passat a la història.

Només puc parlar del dia que jo hi era; però m'imagina que els altres devia succeir quelcom semblant. Comptaves les persones que tenies al davant i feies càlculs de l'estona que et caldria esperar; però anava venint gent que ja tenia tanta, o que els la guardava un familiar o amic... I tu no et movies de lloc. Després van començar a venir obrers d'unes determinades empreses i entraven tot seguit a la sala. Quan una vegada al cap de l'escala vaig tenir a l'abast un funcionari del municipi, li vaig preguntar per allò dels obrers i em feu de resposta que l'empresa havia demanat tanda per una hora determinada, perquè no era pas qüestió de perdre tot un matí de treball.

Fins ací tot correcte i comprensible; però ¿i els altres que no en tenim de feina? De la mateixa manera que reservaven horari per les empreses, ¿seria tant difícil establir torns per carrers, per ordre alfabètic, o pel que sigui?

Consti que no em queixo per mi, per sort o per desgràcia —jo diria per sort— la meua persona no està subjecta a cap patró ni a cap horari. Per l'«operació» carnet d'identitat havia programades de dues a tres hores i en vaig sortir amb poc més d'una i mitja; tot un èxit. Però a d'altres persones sí que els resulta una molèstia —per no dir un greu inconvenient— aguantar metxa tota aquella estona. Estic persuadit que amb una mica d'imaginació es podrien solucionar casos com aquest o d'altres de semblants que es puguin presentar. Es tracta de senzilleses, si voleu; però com dela al principi, és en els petits detalls on es demostra l'estimació, l'interès i el respecte per les persones que ens rodegen.

ISSET

VIATGE

Els incidents de caràcter internacional que es desenrotllaren els últims dies del mes de setembre aconsellaren suspendre el viatge a Lourdes que la nostra Parròquia havia organitzat per als dies 3, 4 i 5 d'octubre.

NOU CURS

A primers d'octubre començà el curs 1975-76 dels alumnes de COU i BUP que assisteixen a les classes del nostre Institut.

SENYALITZACIÓ

Durant el mes d'octubre gran nombre de carrers de la nostra Vila s'han ordenat i senyalitzat en el que fa referència a l'aparcament de vehicles. En part s'ha solucionat l'anarquia imperant en lo referent a circulació.

CASA L

El Casal Agramuntí compta des de fa unes setmanes amb un billar de precisió. Els billaristes locals, molt nombrosos per cert, estan d'enhorabona. Dos d'aquests billaristes, els senyors Camins i Bonet, imparteixen els dissabtes a la tarda unes classes pràctiques de billar per a la juvenalla.

MILLORA

Els veïns afectats han arribat a un acord per tal d'arranjar, pagant-s'ho de la seva butxaca, els trams que estaven en mal estat de les voravies de l'Avinguda de Jaume Mestres.

REUNIÓ PARROQUIAL

El dia 17 d'octubre tingué lloc en el Foment Parroquial una reunió cridada per les autoritats religioses de la Vila tal de mirar de programar les activitats parroquials a celebrar durant el curs que ara ha començat. A la crida hi acudiren 25 persones.

ENTRE CAÇADORS

La Societat de Caçadors d'Agramunt té certes diferències amb caçadors de la Fuliola. El conflicte, el que podria arribar a ser un greu conflicte, si no s'arranja de bé a bé, començà quan algun caçador de la localitat de l'Urgell volgué caçar en el «Coto» particular que la Societat Agramuntina té arrendat.

TOTS SANTS

La Diada de Tots Sants es celebrà si fa o no fa com cada any. Molts panellots, poques castanyes i les habituals anades al cementiri que aquest any estava molt ben arranjat, notant s'hi la cura que si te d'un temps ençà.

FESTIVAL

El diumenge 2 de novembre en el Casal es presentà un Festival de Ballet a càrrec de l'escola de Na Mercè Mor de Lleida. Fou llàstima que el públic no hi acudís doncs es un art, la dansa clàssica, que els agramuntins no tenim pas massa oportunitats de veure. El conjunt de la representació fou correctíssima.

CARRETERES

S'està arribant als últims acords per tal de finançar l'esfaltat de la carretera d'Agramunt a Coscó. Es de esperar que s'arribi a una entesa entre tots els afectats doncs seria una obra de gran importància per al nostre terme.

I ja que parlem de carreteres és de lamentar l'estat en que es troba la que serveix d'unió entre la nostra Vila i el Plà d'Urgell. Son moltes les vegades que se'n ha parlat, però la carretera d'Almenara està igual o pitjor que el primer dia.

SIO

Si compareu,
elegireu
Viladàs

Chocolata Viladàs

Eleccions Sindicals

Els dies 7, 8, 9 i 10 d'octubre es celebrà a Agramunt la segona volta de les eleccions Sindicals, o sigui: elecció de les juntes de les Agrupacions Locals de Treballadors i Empresaris que son 44 i 78 respectivament, els Presidents de cada Agrupació formen la Unió de Tècnics i Treballadors i la Unió d'Empresaris els quals elegeixen un President, Vicepresident i comissió permanent de cada Unió, aquestes comissions permanents formen la junta del Sindicat Local Mixte, màxima entitat Sindical Local, i aquesta junta elegix un President de la qual els Vicepresidents són els Presidents de cada Unió. En un altre indret d'aquest periòdic hi ha les llistes de totes les juntes de les Agrupacions, no hi ha dubte que molta gent es trobarà en aquestes llistes sense ser-ne sabedor i això és degut a dues raons, primera, que malgrat haver-se convocat a la gent, es va fer un pregó i va sortir als diaris provincials, l'assistència va ésser mínima; segon, que de la majoria d'agrupacions en formen part quasi tots els treballadors i empresaris inscrits a la seva pròpia Agrupació i els que sobrepassen el nombre es posaren segons la llista del cens

En quant a la junta de la U.T.T. i U.E. (Unió de Tècnics i Treballadors i Unió d'Empresaris) i als seus presidents respectivament així com també per al Sindicat Local Mixte l'assistència fou més nombrosa i es feu elecció per a tots els seus càrrecs (les comissions d'aquestes últimes juntes es publicaran al proper número).

Després d'aquest reuizell de juntes i comissions es celebraran les eleccions Comarcals i Provincials. Segons les últimes notícies encara no confirmades, ho farem al proper mes, sembla que Agramunt tindrà una vintena de vocals provincials, tres o quatre Presidents d'Agrupacions Provincials, dos vocals al Consell de Treballadors i un al Consell d'Empresaris, màxims organismes Provincials.

No hi ha dubte que molta gent pensa que tot això no serveix per a res, potser sí, però hem de tenir en compte que el participar a la temàtica Sindical no és res més que anar a defensar els interessos particulars de cada u, Treballadors o Empresaris.

S.

Per on passarà l'Autovia?

De pobre no se n'arruïna cap, per tant no volem fer qüestió de vida o mort el traçat de l'autovia Lleida - Palamós per les proximitats de la nostra vila; però seria molt interessant que d'una manera oficial es confirmés el pas de l'esmentada carretera per la Ribera del Sió. Interessant la notícia i ben afalagadores les pos-

sibilitats que s'obririen a la nostra comarca.

Els diaris en parlen bastant de la famosa autovia i de vegades publiquen plànols i tot. Uns mapes que segurament ja fa dies que els tenen fets, perquè a partir de Cervera i fins a Lleida la fan transcorre paral·lela a la Nacional II, en contradicció amb les declaracions de fa uns mesos del senyor President de la Diputació lleidatana. I també en contradicció amb les veus oficioses que asseguren que ja està decidit que passi per Balaguer.

Ara bé, des d'aquesta darrera clutat i fins a Vic, el traçat es torna nebulós i ple d'incògnites per a l'home del carrer. Diuen que els pobles del Pla d'Urgell reclamen el pas per les seves comarques, ni que sigui d'esquitllentes, de la referida via de comunicació. El nom de Tàrraga el fan sortir molt a la premsa, sense concretar res; però surt. L'altre dia un comentarista lleidatà de Radio Nacional propugnava el traçat Balaguer - Agramunt - Guissona, a fi d'apropar les comunicacions al Pirineu i potenciar unes zones avui endarrerides; però no ho donava per fet.

Com acabarà tot això? Abans de dos mesos segurament ho sabrem, perquè si no es repensen, a fi d'any ha d'haver-hi el projecte enllestit. ¿Es rebutjaran les pretensions egoistes d'aquells que pretenen sopar dues vegades, ni que els altres se n'hagin d'anar a dormir amb la panxa plena? Jo, que a ingenu no em guanya ningú i que com agramuntí pateixo un llastimós complex de inferioritat, he dit algunes vegades que per veure la Lleida - Palamós prop d'Agramunt confio en Balaguer i en Guissona. En certa ocasió un amic em replicava que encara hem de confiar més en la sensatesa i el bon sentit polític de les nostres autoritats provincials. I amb tota seguretat aquell amic meu tenia raó.

PONS

El Pagament de les Contribucions

Tots o quasi tots els Agramuntins hem pagat la Contribució i els Arbitris Municipals, només que aquest any s'ha cobrat tot d'una vegada, l'any passat a la

primavera es cobrà la meitat de la contribució Urbana i Rústica i la totalitat dels Arbitris Municipals i a la tardor la resta.

En quant als impostos de l'Ajuntament aquest retràs al cobrament, segons ens han dit, es degut al canvi de recaudador dons l'anterior durant aquest any (era una companyia) s'ha desfet i això ha portat que el cobrament es fes a la tardor, i pel que fa referència a la Contribució Urbana i Rústica i altres impostos creiem que és per la comoditat que comporta el cobrament en una sola vegada i pel que sembla ja quedarà establert així.

El pagament de la Contribució sempre representa molèsties (apart de que ras-car-se la butxaca ja és molèstia) de fer cua, perdre temps, etc., etc., per tant sembla que el millor sistema seria domiciliar el cobrament en una entitat bancària o Caixa d'estalvis encara que molta gent creuen que el millor és veure per un mateix els rebuts, ja que sempre pot sortir un impost nou o bé que el funcionari se'n descuidi algun i llavors vingui al cap d'un temps amb recàrrec, i és clar, l'enrabiada també és amb recàrrec.

C.

Para buen servicio

Funeraria
(Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19   Teléf. 390309
AGRAMUNT

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en genera

Zapateria, 1

Gestoría
FEIXA

AGRAMUNT

Jot.
per Josep Farras

II A JUGAR S'HA DIT!!

A Jordi Pujol, un català de soca-rel

Hi ha un joc
que així no s'anomena,
però que no per això
deixa de ser-ho.

Es el joc de discutir.

Es necessiten per a practicar-lo,
vàries persones,
les quals defensen opinions vàries.

Del que menys es tracta,
és d'arribar a l'entesa,
llavors el joc no tendria al licient.

Cal abans que res,
crear divergència.

Una vegada endegada la discussió,
s'ha de fugir
del comunicar-se formalment.

Es valoritzarà més que res,
el que conservi, tingui,
la sang més freda,
el que faci callar a l'altre

El que menys importa,
és tenir o no raó.

Tant els que parlen
-a vegades criden-
com als que escolten,
això no els importa.

Sinó tan sols,
de qui fa quedar
en ridícul a l'altre.

O sia: El que calla,
el que no sap que dir,
el que s'acolloneix;
aquest és el perdedor.

I guanya el més xistós,
el més viu o maquiavèlic,
el que més llarga la sap,
el que millor sap
amagar la mà,
després d'haver tirat la pedra.

Guanya sobre tots:

El que millor sap dir sempre,
no la veritat,
sinó la que li convé a ell
i la que sap que,
més agradarà a la majoria

HISTORIA A RETALLS

Al gener del 1973 el senyor Joan Viladot (a. c. s.) dedicava un «De l'Antigor» als capitols matrimonials convinguts el dia 26 d'octubre de l'any 1829, per en Josep Farras, d'Agramunt, i Catarina Trepàt, de Preixens. El senyor Joan examinava el text del document en el seu aspecte gramatical, i es fixava en les robes i objectes que aportava la núvia. Per considerar-lo ben il·lustratiu del nivell de vida d'aquella època, em referiré a un altre capítol del tracte esmentat.

Acorden les parts interessades que en cas de sobreviure la Catarina al seu marit, sense fills, guardant viduïtat i sense extreure de la casa el dot i altres drets, sigui alimentada i atesa a cal Farràs. I afegeixen: ... **Y en lo cas de no poder cohabitar ab dit Dueño de casa Farràs, y vulgués ella viurer separada, li aseñalan para sos alimentos, pagadors per tersas anticipadas, y anualmente, durant sa vida natural, y guardant viuudetat: Sis quarteras de blat, esto és, tres xeixa, y tres de segol: quatre cortans de Oli: vint, y cinc canters de vi: Quatre carniceras de tocino: Dotze cargas de lleña, tot bo, y rebedor, y dotze lliuras ab diners; y per habitació li aseñalan lo Quarto de dita sa casa que bé a ella apareixerá a excepció del principal, competentment moblat, adornat, y parat de tot lo necessari, ab lo llit en que dormirán dits conjuges esdevenidors, entrades, y eixides de dits Casa, y quarto, ús comú del foch, aygua, corral, establia y robas, ab facultat de apartarsen de son hort les hortalisas necessarias per a sa manutención, y rahims: de la heretat per son regalo...**

Cal tenir present que es tractava d'una família pagesa de la mitja mà, de les que tant abunden a les nostres comarques. Uns pagesos que avui figurarien a la Seguretat Social com «obreror por cuenta propia», amb dret, entre altres gangues, a ésser visitats de franc pel metge i a pagar només la meitat de l'import de les medicines.

La núvia procedia d'una casa per l'estil. El dot de 400 lliures fa suposar que els seus pares posseïen un patrimoni ben acceptable; però la forma de satisfer el dot —150 lliures per Nadal i les restants 250 lliures en cinc pagues anyals, també per Nadal— indica que la nostra pagesia sempre ha patit del mateix mal: una desproporció escandalosa entre el valor de les finques i els escassos diners disponibles a la calaixera.

Pa, vi i oli són la base de l'alimentació. Les quantitats assignades asseguraven a l'eventual vídua un quilogram de pa moreno cada dia, més d'un litre de vi diari i prop d'un litre i mig d'oli cada mes. El tall ja era més justet, amb quatre carniceres —uns cinc quilos— de tocino a l'any no es podia arjar gaire lluny, i no especificaven si seria magre o cançalada... Es veritat que tenia la verdura assegurada. També ho és que al poder disposar de corral podria criar gallines i conills que la proveïrien d'ous i de carn. Aleshores resultava més barat que ara el criar bèsties, per les ribes i guarets es podien fer unes bones faldades d'herba, a l'estiu es podia espigar gra per a les gallines, i amb el segó que s'arreglava al passar la farina abans de pastar-la i les triadures de la verdura es podien elaborar unes suculentos amassades per a l'aviram.

En diners era escassa la pensió, una lliura mensual no donaven per gaire; però devia ser suficient per comprar sal i arengades, fil i agulla per sargir i totes les altres necessitats imprescindibles. A més ningú li privava de sortir al reng els dies de mercat a vendre el que li sobrava del corral.

No seria gens estrany que la família Farras més aviat tirés curt en la pensió assignada; però també hem de suposar que aquell règim de vida no s'allunyava massa de l'habitual en la gent de la seva posició social, d'altra manera els pares de la noia no l'haurien pas acceptat.

LLUIS

Agramuntins al Mont Blanc

Al meu pare, que durant els últims anys de la seva curta vida, li va ésser privat el caminar.

Chamonix (França), 19 de juliol del 1975.

Que practico l'esport del muntanyisme, dissortadament fa pocs anys. Concretament des de l'any 64, en que acabada la «mili» vaig traslladar-me a Barcelona. Fins llavors, el jovent de la nostra Vila quasi no podia fer res més o practicar altra cosa que el futbol. Ningú l'assessorava en altres esports, ningú l'iniciava en altres afeccions, i les inquietuds, esportives o no, que poguessin sentir, eren molt difícils de que arribessin a ésser realitat. Avui en dia, encara que sembli contrariós, la cosa ha canviat ben poc. S'imaginem el que farien gairebé tota la joventut d'Agramunt, si de cop i volta es trobessin sense discoteca?, senzillament, avorrir-se com unes ostres, vegetar. Quina pena! A vegades em pregunto el per què el casal es diu «Cultural i Recreatiu»... ¿?

Sigui perquè vaig iniciar-me a una edat fora del normal, sigui perquè vaig associar-hi l'afecció a la fotografia, la qual i d'una manera quasi involuntària fa que conegui i estimi més, la petita i la gran Naturalesa que ens envolta, sigui pel que sigui, ha fet que totes les excursions i ascensions que he fet durant aquests anys, les visqués d'una manera total, intensament.

El Pirineu de Girona, el de Lleida, el d'Osca, i part del Sud de França, han estat els principals escenaris de les correies que, junt amb la meva esposa i companys, hem fet durant les vacances d'aquests temps. Però aquest any he vist realitzada una il·lusió, un desig, una mena de necessitat?, que sentia dintre de mi, de cercar, conèixer, i fer quelcom fora del Pirineu, i sempre dintre de les meves possibilitats físiques-tècniques. Per això estem a Chamonix als Alps, i junt amb nosaltres, l'amic Batet.

La nostra intenció es assolir el cim del Mont Blanc, de 4.807 mts., la muntanya més alta d'Europa. Estem conscients de les dificultats que ens pot dur aquesta ascensió, tot i vulguent-la fer per la «via» normal. Prou sabem que això no és Pirineu, que la marxa serà dura, però almenys volem intentar-ho.

Il·lusionats, doncs, preparem les grosses motxilles i l'equip necessari per a sortir cap a la ruta del Mont Blanc. Des de Les Houches, i fins al refugi-restaurant «Nid d'Aigle» situat a 2.372 mts., hi arribem amb medis mecànics. Ara, i amb la motxilla a l'esquena, començarem una aventura que mai oblidarem.

Com a primera etapa tenim de pujar fins al refugi «Tête Rousse». El camí, que neix en la mateixa estació on hem arribat, està molt ben traçat i assenyalat. Un cartell ens diu que hi han dos hores i mitja fins al refugi, però nosaltres degut potser per la carga (solament la bossa amb l'equip i el material de fotografia que portava, ja pesava prop de 4 Kgs.), tardaríem bona cosa més en arribar-hi. Així que ens anem enlairant comencem a trobar les primeres congestes de neu. El temps no està gaire segur, però això no resta de que puguem aprofitar els petits descansos per a fer alguna fotografia.

El refugi «Tête Rousse» està situat a 3.167 mts., i encara que la seva construcció no sigui gaire recent, està ben conservat. Té una capacitat d'unes 40 places amb llitera, i dintre de les comprensibles limitacions, hi ha servei de cuina. Tot just hi arribem, que el temps descarrega en una intensa nevada. Per la tarda, quan el temps ja ha amainat, hi han grups que continuen la marxa fins al proper refugi, el «Goûter». Nosaltres, poc coneixedors de la climatologia alpina, preferim perdre un dia i ens quedem.

L'endemà fa un dia francament bo, i com que tenim tota la jornada per arribar a l'esmentat refugi, no som gaire matiners. Sortint del refugi, i després de remuntar una petita glacera, ens encordem per a travessar un «couloir» molt empipador per la quantitat de pedres que continuament hi estan caient, amb una fúria tal, que les sentim xiular. Amb raó trobem gent que, assabentats, van amb casc.

Veiem el refugi «Goûter» damunt nostrè, a la punta mateix d'una cresta rocosa. Aparentment, ens sembla que arribar-hi serà qüestió de poques hores, però la realitat va ésser una altra, doncs vàrem tardar gairebé el doble del previst. La grimpada que s'ha de superar, es francament de campionat. Els últims metres, eren tan verticals que donava la sensació de que al refugi s'hi entrava per dessota en lloc que per la porta del davant, àdhuc, hi havien col·locat uns trossos de passamà per ajudar a superar els blocs de pedra. He fet moltes grimpades pel Pirineu, però comparades amb aquesta, me'n ric de totes juntes. Per sort era un tipus de roca molt ferm i gens descomposta, endemés de que hi havien moltes senyals amb pintura vermella per assenyalar la millor direcció, ja que una errata, aquí fóra greu.

El refugi «Goûter» està emplaçat a 3.817 mts. Exteriorment es tot d'alumini, i per dintre està forrat de fusta. Es el refugi d'alta muntanya més ferm que he vist, amb una cabuda de 80 places en llitera. També hi ha servei de cuina, i un lloc destinat per a cuinar, per aquells que vulgin preparar-se llurs àpats.

El refugi està gairebé ple, i continuament està arribant gent. L'ambient que hi ha és extraordinari endemés de internacional. Hi han grups francesos, alemanys, italians, txecoslovacs, japonesos, mexicans..., i quina correcció!, ningú crida, ningú aixeca la veu, ningú toca res que no sigui seu. Per la tarda preparem les motxilles d'atac per a l'endemà, i després de sopar, i abans d'anar a dormir, sortim fora del refugi per poder admirar i gaudir de l'espectacle paradisiàc de la posta de Sol. Les cambres fotogràfiques tornen a funcionar. Certament, no els enganyaré pas, si els asseguro que només pujar al refugi ja val la pena.

Pere RIBÓ I BONET — U. E. C. — Barna.

(Continuarà)

De cinema
per Josep Farrer

«LA CASA DE CRISTALL»

de Tom Gries

Al malaguanyat Pier Paolo Passolini, literat, director de cinema, sempre gran i bon artista i poeta. Amb molt de retard ens ha arribat a les pantalles d'Agramunt aquest extraordinari film, pocs com aquest, més adequats per a encetar aquesta secció, que des d'avui intentaré mensualment oferir-vos.

Pecaria d'ingenuïtat aquell, que en aquest film no hi vegés més transcendència de la que pugui tenir en la seva part argumental, es quedaria tan sols en les rames de la cosa. Els tipus presentats, són d'un caràcter representatiu de molts que n'hi ha arreu del món, i no solament en els Estats Units on es desenrotllen els fets. Es veritat, que sembla, que la conseqüència final que se'n treu del film és, la de que hem de ser tots uns herois; llavors, si l'actitut nostra, és la de per utòpic no fer res, o anar fent, perquè allò que se'ns presenta són uns casos límits i extremats, malament. Aspirem almenys a imitar-los, la qüestió no és, si es fa o es deixa de fer, sinó que és, l'actitut, veure la cosa clara, i fer tant quant poguem, això sí, sense enganys emperò, o sia, responsabilitzant-nos autènticament; no caldria res més que això.

«La casa de cristall», aquesta presó en la que es veu tot, i tothom s'hi posa d'esquena; en la que tothom sap el que passa, i ningú ho vol veure; en la que tothom fuig, perquè tothom té por. Un lloc en el que la justícia oficial només tem l'escàndol, que aquest no trasendeixi, almenys, més enllà de les portes de la presó. Un lloc en el que desencadenen una verdadera guerra, tres o quatre homes bons, que paguen tres d'ells amb la vida el ser-ho. Un d'aquests homes, és un policia arribat a la presó procedent de la guerra del Vietnam d'on en va fugir horroritzat; d'aquí també en fugirà davant l'actitut de l'alcaide de la presó, que l'únic que vol és, tirar terra sobre dels autèntics fets escandalosos que s'han esdevingut. Els altres tres són presos, el primer d'ells, és, un noi jove que dintre la presó, per manca de l'element femení —podríem dir— és violat, això l'afecta tant que després es suïcida. Un altre és, un pres. que ha escrit un diari en el que explica tots els fets que allí succeeixen, i que al no voler-lo entregar al que és l'autèntica llei dintre la presó —entre els presos s'entén— és assassinat, fent passar aquest, com un accident. El tercer dels presos és, el que ha rebut l'esmentat diari del seu autor, per a que el tregui de la presó i publicar-lo. Aquest, després d'haver matat al que és la llei entre els presos, és mort —aquest si accidentalment— pel policia ¿bo? Ho pregunto, perquè de la

mateixa manera que va marxar del Vietnam, marxa d'aquesta presó.

Amb més freqüència voldriem cinema com aquest, no hi ha dubte que mica a mica potser s'aniria acostumant l'home, a anar al cine a degustar el que són autèntiques obres didàctiques que estan al mateix nivell en importància, a les presentades per altres mitjans de comunicació; sense desmerèixer, ni quitar cap mèrit a aquells, lamentem que al cinema se'l consideri, massa sovint, només apte per a donar divertiment evasiu a la massa.

«La casa de cristall» de Tom Gries, fa número, fa llista, al costat de pel·lícules com «La confessió» de Costa Gravas, «L'atemptat», d'Ives Boisset; per cert ambdós del guionista català en Jordi Semprun. «La sang del cóndor» de Jorge Sanjinés, bolivià i catòlic. Tot el cinema de —massa poc cinema— Cilo Pontecorvo, el de «Queimada». I un no massa llarg etc.

Aquest film «La casa de cristall», el podríem presentar com a sustentador d'aquella frase que Jean Paul Sartre digué: «L'home no neix, es fa». Es que alguns d'aquells sers que en la pel·lícula ens són representats, tan depravats i perversos, no els veiem directament culpables a cap, sinó que considerem que tots gairebé, podríem caure en una d'aquelles situacions tràgiques a que hem anat a parar, donats els esdeveniments tan desfavorables, a més d'un sistema materialista, represiú i deshumanitzat al màxim; a tots ens seria difícilíssim fer-nos en aquelles circumstàncies.

A l'home d'avui li cal reflexionar i revisar moltes de les coses per les quals ens regim, perquè indubtablement els efectes responen a unes causes. Cal saber si aquestes són vàlides o no, si cal canviar-les o no. El ¡tot va bé! farà que les coses no s'arreglin, mentre no s'espantlin més. L'evasió, la despreocupació pel que passa al món, al veí, al pròxim tot; portats per aquest egoisme tan freqüent i discriminatori, estan fent, que es mantingui, que mantinguem aquest estat de coses, que molt, i tant encertada, i simbòlicament, se'ns presenta en aquesta valenta i perfecta pel·lícula de —no ficció— «La casa de cristall».

ELECCIONES SINDICALES

Junta Directiva de cada una de las Agrupaciones que integran el Sindicato Local Mixto de Agramunt

EMPRESARIOS

Peluquerías de Caballeros

Joaquín Barrios Curt, Presidente
Amador Vázquez Fernández, Vicepresidente
Emilio Fernández Fernández, Vocal
Juan A. Jubete Canseco, Vocal

Gestorías Administrativas

Magín Feixa Puig, Presidente

Organismos Autónomos

Antonio Penella Farrán, Presidente

Peluquerías de Señoras

Enriqueta Omedes Puig, Presidente
Montserrat Soldevila Santesmases, Vicepresidente
Magdalena Mata Teixidó, Vocal
María Rosa Domingo París, Vocal
Dolores Vicens Borjas, Vocal

Talleres de Tintorería

Manuel Salas Amargos, Presidente

Minoristas de Juguetes

Bartolomé Serra Santamaría, Presidente

Recogida de Desperdicios Sólidos

Ramón Muixí Ventura, Presidente

Fábrica de Bebidas Refrescantes

Jaime Areny Solá, Presidente
Pedro Vilalta Solé, Vicepresidente

Fabricación Pastelería - Confitería

Angel Lluch Jou, Presidente
Casimiro Riart Sala, Vicepresidente

Fábrica de Chocolates

Fausto Viladas Monsonís, Presidente
José María Jolonch Trepát, Vicepresidente

Fábrica de Turrónes

Juan Palleja Fontanet, Presidente
Pedro Roig Mora, Vicepresidente
Angel Vila Solé, Vocal

Detallistas de Alimentación

Pedro Mora Giribet, Presidente
Juan Añé Sala, Vicepresidente
María Ros Lluelles, Vocal
Isabel Castellón Miró, Vocal
Francisco Andreu Benet, Vocal

Banca Privada

José A. Alcalá Llop, Presidente
Francisco González Fort, Vicepresidente

Cajas de Ahorro

José María Mayoral Casanovas, Presidente

Harinas

José María Jolonch Trepát, Presidente
Ramón Roca Boncompte, Vicepresidente

Panaderías

José María Camats Nadal, Presidente
Pedro Baró Vila, Vicepresidente
Jaime Arriasol Clúa, Vocal
José Esmatges Altisen, Vocal
José París Baulies, Vocal

Molinos de Pienseo y Gofio

Pedro Boncompte Alseda, Presidente

Fábrica de Piensos Compuestos

Ramón Domingo Sendra, Presidente
Javier Coll Sort, Vicepresidente
Josefa Vilalta Granés, Vocal

Comercio de Piensos Compuestos

Ricardo Vicens Borgues, Presidente
Marcelino Freixes Besora, Vicepresidente

Comercio de Cereales

Jaime Vilalta Cistero, Presidente

Estaciones de Servicio

José María Panadés Pont, Presidente

Materiales Prefabricados para la Construcción

Jaime Marina Figuera, Presidente
Juan Bobet Orrit, Vicepresidente
Pascual Cuñat Baró, Vocal
José López Ortiz, Vocal
Miguel Pintó Abadal, Vocal

Edificación y Obras Públicas

Magín Melgosa Peralba, Presidente
Armengol Balagueró Barbarroja, Vicepresidente
Juan Pampalona Peralba, Vocal
David Villalta Villalta, Vocal
David Delagado Navarro, Vocal

(Continuará)

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

CHOCOLATES JOLONCH

De Ple a Ple

El Ple Municipal corresponent al mes d'octubre es celebrà el dia 28, el seu dia habitual, i amb la presència de tots els consellers. El públic el formaven dues persones.

Dos punts a destacar en els de l'ordre del dia, el primer d'ells és el que fa referència al preu a pagar per la concessió de les llicències d'obres que no vagin acompanyades de Pla, és a dir, a les anomenades Obres Menors. Aquestes obres, a partir del primer de novembre estaran sotmes a la possible inspecció de l'Arquitecte Municipal que podrà qualificar-les, segons la importància de les mateixes, de majors, pujant l'import de la llicència al 1% del cost total de l'obra. Aquesta mesura fou presa per acabar amb els casos de que amb permís d'obres interiors es modificava pràcticament tot el pis o la casa.

En el segon punt s'acordà tirar endavant amb el paperam per aconseguir del Banc de Crèdit Local el préstec per tal de finançar la pavimentació dels carrers que falten i la il·luminació de tota la Vila.

En el capítol de precs i preguntes el Conseller senyor Penella manifestà que ara comença l'època de l'any adequada per plantar els arbres i sembrar els parterres. Al mateix conseller se l'hi encarregà la tasca de fer fe aquestes feines en la recient inaugurada Plaça Nova.

Acabat el Ple tingué lloc l'habitual col·loqui informal entre públic i membres del consistori.

BERTRAN

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(con 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA
Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)
1.º I.º - parte trasera

Teléfono 39 00 86 AGRAMUNT (Lérida)

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3 AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleriès, Vaixelles, Porcellanès, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE OCTUBRE

MATRIMONIOS:

Francisco Solé Limas con

M.ª Dolores Castellá Serra dia 12

José Fernandez Castillo con

M.ª Carmen Ribes Valls dia 24

DEFUNCIONES:

José Vidal Roig dia 11 51 años

Francisco Bonet Ortiz dia 12 66 >

Josefa Esmatges Altisent dia 17 80 >

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE OCTUBRE

Dia 10 0.8 litros m.²

> 11 0.3 >

Total 1.1 litros m.²

El Observador: DIOSDADO PONT

ACAPULCO

BAR-RESTAURANT
DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crlich)

CHOCOLATES JOLONCH

Una sensible pèrdua

Una obra de grans proporcions i de molta envergadura, que està destinada a dos fins principals, com són, el protegir el canal i engrandir-lo i salvar una quantitat important i molt valuosa, del ric i imprescindible element que és l'aigua per la vida humana, acaba de passar no fa gaire per la nostra vila.

Aquesta meravellosa obra del revestiment amb formigó del Canal d'Urgell, portada a terme després de tants anys de servir el canal al país, i realitzada amb els poderosos mitjans de la tècnica actual és ben bé digna de tot elogi i admiració, ja que ve a fer grans i per tant participants, a més lleidatans dels recs incomparables de l'aigua del Segre.

Però, com totes les coses de la vida, aquesta també té les dues cares de la medalla, puig si per un costat, el canal ha augmentat el seu caudal amb molta més capacitat i seran, i són ja molts els beneficiats arribant la riquesa inapreciable de l'aigua a terres seques on no l'havien tingut mai. Ací, a l'indret de la nostra vila de manera especial la realització d'aquesta obra ha estat causa d'un estrall i una pèrdua casi irreparable, perquè les excavadores s'han emportat pel davant aquell preciós collaret d'ufanosa verdor que constituïen els arbres del canal en tot l'indret que el mateix passa tant aprop de les nostres cases.

Qui no recorda amb penosa i trista recança aquella frondositat exuberant de la *casilla* i el pont de ferro, els plàtans

meravellosos que corent amunt i també avall eren un esclat incomparable de vida, de riquesa i de verdor?

Tota aquesta bellesa que ací teníem, perquè donava la casualitat que el tros de canal que tocava Agramunt era un dels més bells i formosos de tot el seu curs, les màquines i el ciment s'ho emportaren i difícilment sigui ja mai més recuperable. I en son lloc ens ha quedat l'estampa de veure com Agramunt ha passat de ser una vila de regadiu a una monòtona plana de secà.

Es un preu molt fort i dolorosos el que aquesta obra —per altra part ben necessària— ha costat, doncs els motius són ben justos i poderosos i ara potser només ens quedi l'esperança que amb el temps surti gent inquieta i emprenedora que intentin recuperar ço que ara sense altra alternativa s'ha tingut de perdre.

I si a aquesta arrasada àrborea i adjuntem la primera que es va fer fa uns anys amb els arbres de la carretera de Mafet i ara darrerament també han tingut de caure els pocs que hi havien a la carretera de Puigvert podem veure tristament que a la nostra vila els mitjans moderns l'han mutilat d'una riquesa vegetal que posseïa i que dissortadament serà molt difícil recuperar.

o J. ANE

Salón
Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerá, 14 Agramunt

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOȘOST (Valle de Arán)

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Campionat Provincial de Futbol d'Aficionats

Com tots sabeu s'ha iniciat una nova temporada de futbol per l'equip local. L'Afició per part de jugadors i directius perquè el nostre pavelló quedi ben alt dins l'àmbit provincial és eloquent —com he pogut observar de prop— car la camaraderia entre uns i altres així ho manifesta. De principi el desenvolupament del Campionat en el que fa referència al nostre equip és com segueix:

5 d'octubre: C. F. Agramunt, 6 — C. F. Alguaire, 0.
12 d'octubre: C. F. Albagés, 4 — C. F. Agramunt, 0.
19 d'octubre: C. F. Agramunt, 1 — C. F. Sudanell, 0.
26 d'octubre: C. F. Vilanovense, 3 — C. F. Agramunt, 1.
C. F. AGRAMUNT, 6 — C. F. ALGUAIRE, 0

Comentari:

La presentació de l'equip local davant l'afició no ha pogut estar més afortunada, car al primer quart d'hora el marcador ja assenyalava un clar 2-0. Així l'equip foraster s'ha vist impotent per frenar l'ímpetu i afany de lluita de l'equip local. Segons impressions recollides a la sortida del partit d'alguns aficionats, consideraven un dels partits més complerts jugats per l'equip local.

GOLS:

Primera part: 1-0. Minut 12. En una avançada per el centre de Torra, empalma un gran xut que va obrir el compte.

2-0. Minut 14. Penal al caure el jugador local Caballer dins l'àrea, el tira Solé i marca.

3-0. Minut 25. Un gran xut de Pastor, rebota en la defensa i descofoca al *cancerbero*.

Segona part: 4-0. En una extraordinària jugada de tota la

delantera, Marsà amb gran habilitat es fa amb la pilota i l'introdueix al fons de la xarxa.

5-0. Minut 41. En una gran carrera l'extrem Andrés s'escapa de la vigilància del defensor, centra a través de Marsà cap a Solé Puig que empalma a la xarxa.

6-0. Minut 42. Mala entesa de la defensa, cosa que aprofita Caballer per a marcar l'últim tanto de la tarde.

Resumint: interessants controntament el presenciat al Camp Municipal d'Esports —on com he dit abans— el pundonor i afany de lluita per aconseguir la victòria final, per part de l'equip local es garantia suficient.

ÀRBITRE:

El senyor Manot, àrbitre de la contesa sense complicacions. Els equips a les seves ordres formaren així:

C. F. ALGUAIRE:

Rubio; Escolà, Carlos, Puñet; Polo, Mateu; Nadal (Jové), Garriga Fernández, Bañeras i Gironi (Llobet).

C. F. AGRAMUNT:

Martí (Capdevila); Solé, Armengol, Ribó; Torra (Marsà), Suàrez; Andrés, Pastor, Caballer, Pampalona i Solé Puig.

DESTACATS:

Per part local hem de deixar constància en primer lloc de la labor de conjunt. Individualment assenyalam a Pastor, Suàrez, Solé i Andrés. Per part forastera a Polo, Rubio, Bañeras i Jové.

També hem de deixar constància de la presència de la Brigada de Creu Roja local, i segons m'han informat realitzaran cada festa aquest servei.

Jaume CUNAT MATA

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE
(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales.
ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público
TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a
EL OCASO, S. A.

Y recuerde...
CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 22

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14   Teléfono 39 07 36
AGRAMUNT

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Artículos Home

Sastreria Univers

Çaillieur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Octubre, adoptaron los siguientes acuerdos:

LICENCIAS OBRAS.

A la vista de las irregularidades que se observan en la realización de obras menores, a partir del primero de Noviembre, todas las solicitudes deberán ir acompañadas de presupuesto o detalle del coste aproximado de las mismas, especificando las obras a realizar, reservándose, en caso contrario, el Ayuntamiento, el derecho de verificar la oportuna inspección por conducto del Sr. Arquitecto Municipal.

PROYECTO PAVIMENTACION CALLES.

Estimar necesaria la pavimentación de todas las calles y reforma del alumbrado que hoy carecen de tales servicios, tomando como base el Proyecto Técnico redactado a tal fin y la posibilidad de concertar un crédito con el Banco de Crédito Local de España y para ello proseguir los trámites y diligencias precisas para llegar a la realización de unas obras de tanta envergadura.

TELEGRAMA a S. E. EL JEFE DEL ESTADO

Cursar atento y respetuoso telegrama a la Casa Civil de S. E. a la vista de la gravedad que reviste la enfermedad que sufre el Generalísimo.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D.ª Carmen Trepal Pla, para pavimentar parte del huerto en Avda. A. Ros.

A D. Juan Llorba Vicens, para la construcción de una vivienda de Renta Limitada en Crta. Tárrega

A D. Jaime Marquilles Codina, se eleva a definitiva la licencia para construcción de una vivienda de Renta Limitada Subvencionada en Camino Talladó.

A D.ª Margarita Pascuet Brescó; obras interiores en casa sita en Estudios Viejos, 31.

A D. Pedro Valls Camarasa, sustituir puerta entrada casa en calle Castillo, 27

A D. Jacinto Fontanet Añé, construcción de una vivienda en Calle Estudios Nuevos.

A D. Juan Corberó Borrell, construcción de una valla en casa Crta. de Artesa.

A D. Teodoro Melero Gasqued, elevar a definitiva la licencia que le fué concedida para la construcción de una vivienda en la partida «Clos».

A D. Juan Comabella Fort, elevar definitiva la construcción de una vivienda en calle Instituto.

A D. Juan Ibarz Raluy, prorrogar por un año la que le fué concedida para la construcción de un edificio industrial en Carretera de Tárrega.

A D. Ramón Ribera Verdaguer, obras interiores en casa Paseo José Brufau.

A D. José López Ortiz, para la cimentación de una vivienda en Carretera Tárrega.

A D. Bartolomé Font, obras en la parte delantera de la casa del Arrabal de Puigvert.

A D. Pedro Boncompte Alsedá, arreglo tejado cubierto en calle Circunvalación.

TOMAS DE AGUA: Se conceden, previa instalación de contador, a D. José Viladrich Ribera, en calle Instituto y D. José Lopez Ortiz, en Crta. Tárrega.

EXPEDIENTES ACTIVIDADES MOLESTAS

Se concede licencia a D. Calixto Areny Fontana y D. Tomás Figuera Bonet, previas determinadas condiciones.

CUENTA CAUDALES 3er. TRIMESTRE.

Es aprobada la rendida por Depositaria correspondiente a dicho período.

LIQUIDACION CUENTA Sr. VILA.

Es aprobada la correspondiente al tercer trimestre.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 456 000 Pts.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería

Salas

Siò, 29 AGRAMUNT